

[Undervisningsministeren.]

Gang der kommer Forslag, som synes at være smurt lovlig stærkt op af Arkitekter og Ingeniører og andre.

Jeg ved ogsaa, at det ærede Medlem har haft et godt Øje baade til Arkitekter og Læger. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem Hr. Pitzner under denne Sags Behandling vil blive ved med at have det gode Øje ogsaa til Læger, selv om det tilfældigvis skulde være Militærlæger, for jeg tror, at de i saa Henseende ikke er anderledes end alle andre Læger og Arkitekter og alle sagkyndige, at de fristes til at stille Kravene ganske overordentlig højt. Her har Sundhedsstyrelsen og dens meget ansete og kyndige Læger ikke gjort det, og det, at en Læge er militær, har en særlig Forkærlighed paa dette Omraade, skulde ikke gøre, at man saa blidere paa urimelige Krav, end man vilde gøre, hvis det var civile Læger, det drejede sig om.

Men det glæder mig altsaa, at det ærede Medlem mener, at de 100 000 Kr. ikke er for meget. For en Sum, der nøjagtigt er opgjort til 98 000 Kr., mener de sagkyndige, at det kan gøres; og det erkender det ærede Medlem Hr. Pitzner, og det glæder mig meget.

Men saa kommer jeg til det, der er Hovedsagen. Det ærede Medlem Hr. Pitzner vil have gennemført Opførelsen af den psykiatriske Afdeling af Rigshospitalet, dernæst ogsaa paa Rigshospitalets Grund en Poliklinik. Dette vilde give det Forslag, som det ganske vist var min højtærede Forgængers Mening at fremsætte, men hvoraf han kun naaede at fremsætte den ene Del og vel at mærke i en saadan Form, at det ærede Medlem Hr. Pitzner og hans Parti øjeblikkelig sendte det tilbage til Ministeren og bad ham fremsætte det i en anden Form, i Lovforslags Form. Det var ikke min Skyld. Naar det ærede Medlem Hr. Bjerring som Socialdemokratiets Ordfører nævnte Finansudvalget, er det, som man tager det, det var en Side af Finansudvalget, der gjorde det, det var de Konservative; det var de Konservative, der i Marts 1929 bidrog deres til, at vi ikke fik Sagen gennemført den Gang. Det er jeg for saa vidt ikke ked af, som det i det Par Aar, der er gaaet siden, har vist sig, at der efter min og hele Ministeriets Mening kunde fremsættes en langt bedre og relativt billigere Plan, men saaledes ligger altsaa Sagen.

Naar nu det ærede Medlem vil nøjes med, hvad altsaa min højtærede Forgænger delvis foreslog — dog i en Form, der ikke tilfredsstillende nogen den Gang —, og dernæst bebudede at ville foreslaa, nemlig Opførelse af den psykiatriske Afdeling og

Poliklinikkerne, saa naar man til en Overlagssum, som ogsaa det ærede Medlem godkendte, paa en 1 565 000 Kr.; det vilde altsaa det ærede Medlem og hans Parti gaa med til at bevilge, og for det faar de den psykiatriske Afdeling, det vil sige kun med 90 Pladser, og Poliklinikkerne.

Mit Forslag gaar ud paa, at vi faar den psykiatriske Afdeling, med et udvidet Antal Pladser; vi faar dernæst Poliklinikkerne, vi faar en Forbedring af den neurologiske Afdeling paa Rigshospitalet henne paa Militærhospitalet, vi faar en haardt tiltrængt Udvidelse og Forbedring af den oto-laryngologiske Afdeling, Afdelingen for Næse-, Hals- og Øresygdomme, og vi faar alligevel tilstrækkelig Plads til Militæret. Og alt dette faar vi for en samlet Sum paa 1 350 000 Kr., altsaa 215 000 Kr. billigere end det, som det ærede Medlem Hr. Pitzner nu vil gaa med til. Men vel at mærke: Til disse 215 000 Kr. maa jo faktisk lægges de 125 000 Kr., som Udvidelsen af den psykiatriske Afdeling vilde koste mere, hvorved vi faar flere Pladser, hvorved Københavns Amt bliver medinteresseret, og hvorved Københavns Amt kommer til at betale sin Del af Forrentningen af disse 125 000 Kr.

Mit Forslag er altsaa faktisk, lad mig tage et rundt Tal, en 300 000 Kr. billigere end det, som det ærede Medlem Hr. Pitzner nu erklærer sig villig til at bevilge Regeringen, og saa faar vi meget mere for det. Jeg vil nok spørge: Hvor er snart al denne Talen om Sparsommelighed henne, som vi hører hver anden Dag, ja, hver Dag og somme Tider baade Morgen, Middag og Aften, fra Venstre og de Konservative, hvor er den Tale dog henne? Vi hørte den sidst i Gaar fra visse Sider, skønt der da forelaa et Forslag, der ikke er et Fordyrelsesforslag, men efter min Mening et Besparelsesforslag. Hvor er den henne?

Da jeg forelagde Forslaget om Seminarernes Koncentration, hvorved der kunde spares mange Penge, ogsaa driftsmæssigt, hvad der betyder saa meget, saa mødte det kun lokalpatriotisk Uvillie, kun Opposition. Har jeg ikke Ret til at sige, som jeg allerede sagde den Gang, og drage den Slutning, at al denne Talen om Sparsommelighed, det er kun agitatoriske Talemaader, som man bruger, fordi de er i Overensstemmelse med et vist Krav og en vis Stemning ude i Befolkningen, som altid kan bruges mod den til enhver Tid siddende Regering? Men hver Gang denne Regering gør Alvor af Tingene og kommer med Besparelsesforslag, saadan som jeg gjorde det ved mit Forslag